Türbanın Düşündürdükleri

Yazan: **Naci Konyar** - 23 Şubat 2008

Yakup Kadri Karaosmanoğlu "Okun Ucundan" adlı eserinde "Kadınlık ve Kadınlarımız" bölümünde "Çarşaf ve Peçeye dair" yazısında şöyle diyor :

"Bu çirkin asrın ve çirkin muhitin yegane süsü, ye-gane güzelliği çarşafınız, sizin peçenizdir. Yalnız bunlardır ki gözlere hâlâ bakmak tahammülünü, bakma arzusunu veriyor. Niçin onlardan müşteki gibisiniz? O mazrufa bu zarftan daha muvafık ne olabilir?"

10 yıl önce "Baş Örtüsüne Dair" başlığıyla kaleme aldığımız yazıda "1998'in şu günlerinde türbana Yakup Kadri gibi bir edebiyatçının gözü ve gönlüyle bakabilseydik ülke gündeminin baş meselesi türban değil, ülkenin daha önemli meseleleri olurdu demişiz ve aklı başında olan her insan başörtüsü yüzünden ülke dirliğinin, birliğinin bozulmasına rıza göstermez diye de temennide bulunmuşuz. Bu günde farklı düşünmüyoruz. Ama bir fark-la kafamızda bazı soru işaretleri taşıyarak…

Bütün dünya Avrupa'sı, Asya'sı Türk deyince müslümanı anlar, yine beş kıtasıyla bütün dünya Osmanlı denince Türk kastedildiğini anlar.

Yani 1400 yıllık bir Müslüman olma gerçeğimiz var. Ayrıca %99 u Müslüman olan ülke tabirini de çok kullanırız.

Şu sıralar Nicholas Gage isimli yazarın ELENİ adlı kitabını okuyorum.625 sayfalı romanın yarısını okudum.Romanda Kilise, papaz, kilise çanı, ayin, noel, Hz.İsa gibi dini semboller her bir kaç sayfada zikredilirken benim ülkemin romancıları bu %99 un yaşayış ve inançlarından hiç bahsetmezler.

Ege kıyılarında ki yerleşim bölgelerinde yunan televizyonlarını seyredenler görmüş olmalılar. Yunan tv kanallarının hepsinde papazları, kiliseleri, vaftiz törenlerini, kilisede yapılan nikah törenlerini bol bol görürsünüz.

Oysa biz kendi ülkemizin televizyonlarında doğarken kulağına ezan okunan çocuğu her hangi bir televizyon filminde göremeyiz. Hele kahramanımız bir aydınsa namaz kılamaz camiye gidemez, dua edemez… Kültürümüzü horlayıp bir Müslüman gibi evlenmeyi gericilik sayarak bu günlere geldik.

Bir kesim romancılarımız dine, islama, namaza, ramazana dair ibadet ile ilgili kavramları kullanmaktan her ne hikmetse kaçarlar. Dini sanki yasak bir konu gibi algılarlar. Romanlarında %99 gerçeğinden hiç söz etmemekle irticacı, yobaz, gerici damgası yemekten korunmuş olmuşlardır böylece…(!)

İşte kafamıza takılan soru işareti; Avrupa ülkesi dini sembollerden rahatsızlık duymaz, onu romanına, filmine konu yapar da, bizim 1400 yıllık Müslümanlık gerçeğimiz bizi niçin rahatsız eder. Biz niçin türban kavgası yaparız?

Bir ikileme düşeriz. Türban takmak islamın şartı mıdır: Hayır.

Türban takanlar bu ülkenin gerçeğimidir: Evet.

Sonra çok değil bir yedi yıl öncesi hükümet ricali gözünüzün önüne gelir. Hiç bir bakanın eşinin başının kapalı veya açık olduğunu hatırlayamazsınız. Şimdiki bakanlara bakınca da bakan olabilme şartımı diye içinizden geçirirsiniz. Eski bakanlarda bir inanç zafiyeti mi vardı diye düşünürsünüz?…

Evet toplum değişiyor, değerler alt üst oluyor. Bizse hep birbirimizi suçluyoruz.

Sanatçılar Aydınlar “dindarsın, milliyetçisin öyleyse yobazsın”

“Solcusun feministsin öyleyse vatan hainisin” gibi bölücü düşünceleri bir tarafa bırakıp halkı değiştirmeye değil, onu anlamaya çalışılmalı.

Kaşgarlı Mahmut'un dediği gibi "toprak değişir, töre değişmez" 1400 yıllık bir kültür değiştirilmeye değil anlayışa muhtaç, hoşgörüye muhtaç…

Batılı bir profösör Anna Masala;

"Batı maddeyi keşfetti. Adeta Batı madde tarafından işgal edildi. Batı insanı maddeyi kanıksadı. O artık mana arıyor. Bu mana zenginliği Doğuda, sizde var. Bir yakın zamanda Batı insanı aradığı manayı bulmak için sizin kapınıza gelecek. Bu varlığınıza sahip olunuz."

Bu düşünceye katılıyoruz. Ancak bu varlığa ne yazık ki sahip çıkamadık. Baş örtüsü gibi bir mana zenginliğini kavga sebebi yaptık.

Tek tesellimiz kavganın içinde şimdilik milletimizin olmaması…

Yorum Ekle

Naci Konyar